Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 15 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Europos įtempiamosios plieninės armatūros rinka — Kainų nustatymas, rinkos pasidalijimas ir keitimasis jautria komercine informacija — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas — Bendradarbiavimas per administracinę procedūrą — Bendrojo Teismo procedūros reglamento 139 straipsnio a punktas“

Byloje T-406/10

**Emesa-Trefilería SA**, įsteigta Arteixo (Ispanija),

**Industrias Galycas SA**, įsteigta Vitorijoje (Ispanija),

atstovaujamos advokatų A. Creus Carreras ir A. Valiente Martin,

ieškovės,

prieš

**Europos Komisiją**, iš pradžių atstovaujamą V. Bottka ir F. Castilla Contreras, vėliau – V. Bottka ir A. Biolan, padedamų baristerės M. Gray,

atsakovę,

palaikomą

**Europos Sąjungos Tarybos**, atstovaujamos F. Florindo Gijón ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti ir pakeisti 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2010) 4387 galutinis dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.344 – Įtempiamoji plieninė armatūra), iš dalies pakeistą 2010 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimu C(2010) 6676 galutinis ir 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimu C(2011) 2269 galutinis,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 26 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

**Sprendimą** [1]

(Praleista)

**Dėl teisės**

(Praleista)

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EŽTK 6 straipsnio, Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio ir teisės į nešališką teismą pažeidimu*

(Praleista)

*Bendrojo Teismo vertinimas*

113 Pirmasis ieškinio pagrindas iš esmės susijęs su tuo, kad atsižvelgiant į EŽTK 6 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį procedūra konkurencijos teisės pažeidimų srityje yra neteisėta, nes baudžiamojo pobūdžio procese Komisija vienu metu negali vykdyti tyrimo, teikti kaltinimus ir priimti sprendimą dėl sankcijos skyrimo, jeigu Bendrasis Teismas nevykdo neribotos tokių sprendimų kontrolės, o anot ieškovių, šiuo atveju taip nėra.

Principų priminimas

114 Reikia priminti, kad šio sprendimo 69 punkte minėtame Sprendime *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, (EU:C:2013:522) Teisingumo Teismas nusprendė:

„33. <...> priešingai, nei teigia apeliantės, aplinkybė, kad sprendimus skirti baudas konkurencijos srityje priima Komisija, savaime neprieštarauja EŽTK 6 straipsniui, kaip jį aiškina Europos Žmogaus Teisių Teismas. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Sprendime *A. Menarini Diagnostics / Italija*, susijusiame su Italijos konkurencijos reguliavimo institucijos skirta bauda už tokią pačią antikonkurencinę veiklą, kokia kaltinamos apeliantės, Europos Žmogaus Teisių Teismas nusprendė, kad, atsižvelgiant į tai, jog skirta bauda yra didelė, sankcija dėl savo griežtumo priskirtina prie baudžiamosios teisės srities.

34. Tačiau minėto sprendimo 58 punkte jis pažymėjo, kad aplinkybė, jog administracinėms institucijoms patikėta persekioti ir bausti už konkurencijos taisyklių pažeidimus, nėra nesuderinama su EŽTK, jei suinteresuotasis asmuo dėl bet kokio jo atžvilgiu priimto sprendimo gali kreiptis į teismą, užtikrinantį EŽTK 6 straipsnyje numatytas garantijas.

35. Minėto Sprendimo *A. Menarini Diagnostics / Italija* 59 punkte Europos Žmogaus Teisių Teismas pažymėjo, kad aplinkybė, jog per administracinę procedūrą „bausmę“ pirmiausia skiria administracinė institucija, nereiškia, kad nesilaikoma EŽTK 6 straipsnio. Tačiau tam, kad būtų laikomasi šio straipsnio, administracinės institucijos sprendimą, netenkinantį EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje numatytų reikalavimų, vėliau turi patikrinti neribotą jurisdikciją turinti teisminė institucija. Vienas iš tokios institucijos požymių yra teisė pakeisti žemesnės institucijos priimtą

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

sprendimą visais klausimais tiek dėl faktinių aplinkybių, tiek dėl teisės. Be kita ko, ši teisminė institucija turi turėti kompetenciją gilintis į visus fakto ir teisės klausimus, svarbius nagrinėjant ginčą, dėl kurio į ją kreiptasi.

36. Remdamasis veiksmingos teisminės apsaugos principu, bendruoju Sąjungos teisės principu, kuris šiuo metu įtvirtintas Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje ir kuris Sąjungos teisėje atitinka EŽTK 6 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas nusprendė, kad, be SESV numatytos teisėtumo kontrolės, Sąjungos teismas turi neribotą jurisdikciją, jam suteiktą pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis SESV 261 straipsniu, ir ji teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju ir dėl to panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, Rink., EU:C:2011:815, 63 punktas).

37. Dėl teisėtumo kontrolės Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Sąjungos teismas šią kontrolę turi atlikti remdamasis ieškovo nurodytomis aplinkybėmis pateiktiems ieškinio pagrindams pagrįsti ir jis negali remtis Komisijos turima diskrecija, nei kiek tai susiję su pasirinktomis aplinkybėmis, į kurias atsižvelgta taikant 1998 m. gairėse nurodytus kriterijus, nei kiek tai susiję su šių aplinkybių vertinimu, kad atsisakytų vykdyti išsamią teisės ir fakto klausimų kontrolę (Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 62 punktas).

38. Sutartyse nustatyta kontrolė reiškia, kad Sąjungos teismas vykdo ir teisinę, ir faktinę kontrolę ir kad jis turi teisę vertinti įrodymus, panaikinti ginčijamą sprendimą ir pakeisti baudų dydžius, todėl Teisingumo Teismas nusprendė, jog nematyti, kad SESV 263 straipsnyje nustatyta teisėtumo kontrolė, kurią papildo pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį suteikta neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su baudos dydžiu, prieštarauja Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinto veiksmingos teisminės gynybos principo reikalavimams (Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 67 punktas).“

115 Beje, dėl aplinkybės, kad teismas savo iniciatyva nekontroliuoja viso ginčijamo sprendimo, nėra pažeidžiamas veiksmingos teisminės gynybos principas. Pagal šį principą nereikalaujama, kad Bendrasis Teismas, kuris, žinoma, turi pareigą atsakyti į nurodytus ieškinio pagrindus ir vykdyti teisės ir fakto klausimų kontrolę, savo iniciatyva turėtų iš naujo išsamiai išnagrinėti bylos medžiagą (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, Rink., EU:C:2011:815, 66 punktas ir 2013 m. spalio 26 d. Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, C-510/11 P, EU:C:2013:696, 32 punktas).

116 Dėl sprendimų dėl panaikinimo santykinės apimties Teisingumo Teismas yra kelis kartus nusprendęs, kad konkurencijos bylose kelių įmonių atžvilgiu priimtas sprendimas, nors ir priimtas bei paskelbtas kaip vienas sprendimas, laikytinas kelių individualių sprendimų, kuriuose kiekvienos įmonės, kuriai jis skirtas, atžvilgiu konstatuojamas teisės pažeidimo ar pažeidimų padarymas ir prireikus skiriama bauda, junginiu (1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, Rink., EU:C:1999:407, 49 ir paskesni punktai ir 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink., EU:C:2002:582, 100 punktas).

117 2013 m. liepos 11 d. Sprendime *Team Relocations ir kt. / Komisija* (C-444/11 P, EU:C:2013:464) Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuo atveju, kai sprendimo adresatė nusprendžia pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, Sąjungos teisme nagrinėjamos tik su ja susijusios sprendimo dalys, o su kitomis adresatėmis susijusios dalys nepatenka į ginčo, kurį prašoma išspręsti Sąjungos teismo, dalyką, tačiau turi būti atsižvelgta į ypatingas aplinkybes; šiuo klausimu Teisingumo Teismas padarė nuorodą į 2013 m. sausio 22 d. Sprendimą *Komisija / Tomkins* (C-286/11 P, Rink., EU:C:2013:29, 43 ir 49 punktai).

118 Taigi likusi sprendimo dalis yra privaloma adresatėms, kurios nepareiškė ieškinio dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. 116 punkte minėto Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, EU:C:2002:582, 100 punktą).

119 Be to, yra nuspręsta, kad procedūrinės garantijos, kurių turi būti paisoma per procedūrą dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo, neapima Komisijos pareigos turėti tokią vidaus organizacinę struktūrą, pagal kurią tas pats pareigūnas toje pačioje byloje negalėtų būti ir tyrėjas, ir pranešėjas (žr. 1999 m. kovo 11 d. Sprendimo *Aristrain / Komisija*, T-156/94, Rink., EU:T:1999:53, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

120 Maža to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad niekas nedraudžia, kad Komisijos narius, atsakingus už sprendimo, kuriuo skiriamos baudos, priėmimą, apie išklausymo rezultatus informuotų asmenys, kuriuos Komisija įgaliojo tai padaryti (1970 m. liepos 15 d. Sprendimo *Buchler / Komisija*, 44/69, Rink., EU:C:1970:72, 19–23 punktai).

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pagrįstumo

121 2013 m. gruodžio 18 d., taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, Bendrasis Teismas nusprendė pateikti ieškovėms raštu klausimą dėl galimos 69 punkte minėto Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, (EU:C:2013:522) įtakos pirmajam pagrindui, pateiktam grindžiant ieškinį. Ieškovės šį prašymą patenkino 2014 m. sausio 30 d.

122 Šiuo atžvilgiu ieškovės pažymėjo, kad, nepaisant 69 punkte minėto Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija* (EU:C:2013:522), jos neketina atsisakyti savo pirmojo pagrindo (žr. šio sprendimo 111 punktą).

123 Viena vertus, atsižvelgiant į šio sprendimo 114 ir paskesniuose punktuose primintą teismo praktiką reikia atmesti visus kaltinimus dėl procedūros, kurią Komisija vykdė kartelio srityje, kaip antai numatytos Reglamente Nr. 1/2003, nesuderinamumo su EŽTK 6 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu ir tariamo kontrolės, kurią pasinaudodamas neribota jurisdikcija šioje srityje vykdo Bendrasis Teismas, nebuvimo.

124 Remiantis šio sprendimo 115 punkte priminta teismo praktika taip pat atmetami kaltinimai dėl viso ginčijamo sprendimo kontrolės Bendrojo Teismo iniciatyva nebuvimo.

125 Taip pat reikia atmesti ieškovių argumentus, kad teismo sprendimų dėl individualaus sprendimo konkurencijos srityje, kuriuo šio sprendimo adresatei skiriama bauda, panaikinimo *erga omnes* poveikio nebuvimas nesuderinamas su visapusiškos Bendrojo Teismo vykdomos kontrolės reikalavimu, todėl visa Komisijos ir Bendrojo Teismo vykdyta procedūra yra nesuderinama su EŽTK 6 straipsnio 1 dalies reikalavimais.

126 Pirma, reikia priminti, kad individualaus sprendimo panaikinimas yra *erga omnes* poveikio ir taikomas visiems, tačiau, remiantis šio sprendimo 116 punkte priminta teismo praktika, kitaip nei visuotinai taikomo akto panaikinimo atveju, juo gali pasinaudoti ne visi; vis dėlto turi būti atsižvelgta į ypatingas aplinkybes (117 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Tomkins*, EU:C:2013:29, 43 ir 49 punktai). Todėl teismo sprendimas dėl vieno iš individualių sprendimų, kuriuos Komisija priima per procedūrą dėl kartelių, panaikinimo tam tikromis aplinkybėmis gali turėti tam tikrų pasekmių kitiems asmenims, o ne tik ieškovui procese, per kurį priimtas šis sprendimas dėl panaikinimo.

127 Antra, reikia konstatuoti, kad 69 punkte minėtame Sprendime *Schindler Holding ir kt. / Komisija* (EU:C:2013:522) Teisingumo Teismas siekė patvirtinti, kad visa Komisijos ir Bendrojo Teismo kartelio srityje vykdoma procedūra yra suderinama su EŽTK 6 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos

47 straipsniu. Todėl šios išvados negali paneigti ieškovių teiginiai, kad Bendrasis Teismas nevykdo visapusiškos Komisijos sprendimų kontrolės, jei Bendrojo Teismo sprendimai dėl panaikinimo nėra *erga omnes* poveikio, nes pateikdamas nuomonę byloje, kurioje priimtas 69 punkte minėtas Sprendimas *Schindler Holding ir kt. / Komisija* (EU:C:2013:522), Teisingumo Teismas neišvengiamai atsižvelgė į šio sprendimo 116–118 punktuose primintą nusistovėjusią teismo praktiką.

128 Galiausiai, trečia, ir tiek, kiek būtina, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Sąjungos teismas bet kuriuo atveju neturi perimti Sąjungos steigiamosios valdžios funkcijų, siekdamas pakeisti Sutartyje numatytą teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą (žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Holcim (Deutschland) / Komisija*, T-28/03, Rink., EU:T:2005:139, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

129 Todėl kaltinimą tuo, kad sprendimai dėl panaikinimo nėra *erga omnes* poveikio, reikia atmesti.

130 Kita vertus, dėl argumentų, kuriuos ieškovės pateikė atsakydamos į Bendrojo Teismo klausimus raštu ir klausimus, pateiktus šia tema per posėdį, darytina išvada, kad jie bet kuriuo atveju nepagrįsti.

131 Pažymėtina, kad Reglamente Nr. 1/2003 nenumatyta, kad administracinę procedūrą užbaigiantis sprendimas yra tas, kurį priima Bendrasis Teismas. Šie *lege ferenda* argumentai – beje, ieškovės pripažino tai per posėdį – nėra grindžiami kokiu nors šioje byloje taikytino teisės akto pagrindu, todėl negali pagrįsti ieškinio dėl panaikinimo, pareikšto dėl Komisijos sprendimo.

132 Be to, primintina, kad Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalyje iš tikrųjų numatyta, kad senaties terminas baigiasi ne vėliau kaip praėjus dvigubam senaties terminui, per kurį Komisija neskiria vienkartinės ar periodinės baudos. Be to, 25 straipsnio 5 dalyje patikslinama, kad maksimalus dešimties metų laikotarpis pratęsiamas tiek, kiek terminas buvo laikinai sustabdytas pagal 6 dalies nuostatas. Tačiau to paties reglamento 25 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad vienkartinių ar periodinių baudų skyrimo senaties terminas sustabdomas laikotarpiui, per kurį Komisijos sprendimas yra peržiūrimas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

133 Šiuo atveju neginčijama, kad baudą ieškovėms skiriantį sprendimą Komisija priėmė nesuėjus Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalyje numatytam dešimties metų terminui.

134 Todėl tiek, kiek ieškovės teigia, kad su jomis susijęs senaties terminas suėjo, pažymėtina, kad savo ieškinį jos pareiškė 2010 m. rugsėjo 15 d., todėl remiantis Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 6 dalimi nuo šios datos senaties terminas buvo sustabdytas.

135 Taigi reikia atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

(Praleista)

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio ir gero administravimo principų pažeidimu, taip pat su Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija nepagrįstai neleido ieškovėms pasinaudoti „Arcelor España“ pateiktu prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti* (Praleista)

*Ginčijamo sprendimo santrauka* (Praleista)

*Bendrojo Teismo vertinimas* Principų priminimas

152 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik įmonei, bendradarbiavusiai su Komisija pagal Pranešimą apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą, remiantis šiuo pranešimu gali būti sumažinta bauda, kuri būtų skirta nesant tokio bendradarbiavimo. Šis sumažinimas negali būti taikomas bendrovei, kuri dalį aptariamo pažeidimo darymo laikotarpio priklausė ekonominiam vienetui, kurį sudarė įmonė, tačiau kuri jam nebepriklausė tuo momentu, kai ta įmonė bendradarbiavo su Komisija. Priešingas aiškinimas visų pirma reikštų, kad tais atvejais, kai viena įmonė pakeičia kitą įmonę, bendrovė, kuri iš pradžių dalyvavo darant pažeidimą kaip tiesiogiai tą pažeidimą dariusios dukterinės bendrovės patronuojančioji bendrovė ir kuri šią dukterinę bendrovę perdavė kitai įmonei, esant tam tikroms aplinkybėms galėtų pasinaudoti pastarajai įmonei suteiktu baudos sumažinimu už jos bendradarbiavimą su Komisija, nors ta bendrovė pati nei prisidėjo prie nagrinėjamo pažeidimo atskleidimo, nei darė lemiamą įtaką buvusiai dukterinei bendrovei tuo momentu, kai buvo bendradarbiaujama. Iš tiesų, atsižvelgiant į Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą tikslą skatinti atkleisti Sąjungos konkurencijos teisei prieštaraujančius veiksmus ir siekiant užtikrinti veiksmingą šios teisės taikymą, niekaip negalima pagrįsti baudos sumažinimo už tam tikros įmonės bendradarbiavimą su Komisija taikymo ir įmonei, kuri praeityje kontroliavo veiklos sektorių, kur buvo daromas aptariamas pažeidimas, tačiau pati niekaip neprisidėjo prie to pažeidimo atskleidimo (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 30 d. Sprendimo *FLSmidth / Komisija*, C-238/12 P, Rink., EU:C:2014:284, 83 ir 85 punktus; 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *FLS Plast / Komisija*, C-243/12 P, Rink., EU:C:2014:2006, 85 ir 87 punktus ir 148 punkte minėto Sprendimo *Hoechst / Komisija*, EU:T:2009:366, 76 punktą).

153 Iš šios teismo praktikos aišku, kad kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti vertinant, ar įmonei turi būti leista pasinaudoti atleidimu nuo baudos arba jos sumažinimu, yra jos tikroji pagalba atskleidžiant arba įrodant pažeidimą.

154 Remiantis tuo taip pat darytina išvada, kad nuo baudos atleidžiama (ar ji sumažinama) įmonė, t. y. ekonominis vienetas, egzistuojantis prašymo atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikimo Komisijai momentu.

155 Įmonės veiksmingo bendradarbiavimo principas atsispindi Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 7 dalyje, šio pranešimo 11 dalies a punkte, susijusiame su atleidimu nuo baudų, pagal kurį įmonė turi be išlygų, be pertrūkio ir operatyviai bendradarbiauti su Komisija per administracines procedūras, ir šio pranešimo 23 dalies b punkto antroje pastraipoje, susijusioje su baudos dydžio sumažinimu, kurioje numatyta, kad Komisija gali atsižvelgti į įmonės bendradarbiavimo nuo įrodymų pateikimo momento mastą ir tęstinumą.

156 Todėl, nesant įmonės veiksmingo bendradarbiavimo įrodant pažeidimą, jai skirtos baudos dydis negali būti sumažintas.

157 Remdamasis tuo šio sprendimo 152 punkte minėtuose sprendimuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad bendrovė, kuri dalį aptariamo pažeidimo darymo laikotarpio priklausė ekonominiam vienetui, kurį sudarė įmonė, tačiau jam nebepriklausė tuo momentu, kai ta įmonė bendradarbiavo su Komisija, negali pasinaudoti atleidimu nuo baudos ar jos sumažinimu, pritaikytu su Komisija iš tikrųjų bendradarbiavusiam ekonominiam vienetui.

158 Būtent todėl Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad niekaip negalima pagrįsti baudos sumažinimo už tam tikros įmonės bendradarbiavimą su Komisija taikymo ir įmonei, kuri praeityje kontroliavo veiklos sektorių, kur buvo daromas aptariamas pažeidimas, tačiau pati niekaip neprisidėjo prie to pažeidimo atskleidimo.

159 Darytina išvada, kad toks draudimas pasinaudoti atleidimu nuo baudos ar jos sumažinimu, grindžiamas pagalbos atskleidžiant pažeidimą ir veiksmingo bendradarbiavimo nebuvimu, taikomas tiek buvusiai dukterinei bendrovei, kai prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikia jos buvusi patronuojančioji bendrovė, tiek buvusiai patronuojančiajai bendrovei, kai prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikia jos buvusi dukterinė bendrovė.

Šio atvejo vertinimas

160 Konkrečiai šiuo atveju visų pirma reikia priminti, kad prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, kuriuo, kaip teigia ieškovės, jos gali pasinaudoti, 2007 m. birželio 28 d. pateikė *Arcelor España* ir jos dukterinės bendrovės, *Mittal Steel Company* ir jos dukterinės bendrovės, įskaitant *Arcelor*, taip pat *Tréfileurope* ir jos dukterines bendroves; šios bendrovės aiškiai reikalavo, kad bet koks *Arcelor España* pritaikytas atleidimas nuo baudos ar jos sumažinimas taip pat būtų taikomas *Emesa* ir *Galycas*, nes pagal *Arcelor España* ir *Companhia Previdente* sudarytą pardavimo sutartį *Arcelor España* užtikrina jų teisę į gynybą.

161 Tačiau reikia konstatuoti, kad, nepaisant akivaizdžių nuorodų į *Emesa* ir *Galycas*, 2007 m. birželio 28 d. prašyme atleisti nuo baudos ar ją sumažinti oficialiai šios bendrovės nebebuvo įmonės, kurią sudaro prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusios bendrovės, dalis; beje, ieškovės šios aplinkybės nenurodo.

162 Iš šio sprendimo 152 punkte nurodytos teismo praktikos matyti, kad bendrovė gali pasinaudoti prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, kurio oficialiai nepateikė, tik jei šio prašymo pateikimo momentu sudarė su jį pateikusia bendrove vieną įmonę.

163 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad 2004 m. *Emesa* ir *Galycas* įsigijo *Companhia Previdente*, todėl jos nebebuvo *Arcelor España* dalis tuo metu, kai ši 2007 m. pateikė savo prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti. Taigi Komisija ginčijamame sprendime teisingai pažymėjo, kad, anot jos, šios bendrovės nebebuvo prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusios įmonės dalis.

164 Reikia pažymėti, kad baudos sumažinimas 5 %, pritaikytas *Emesa* ir *Galycas* už tai, kad 2002 m. jos pačios pateikė Komisijai informacijos, buvo pritaikytas ir *Arcelor España*, nes tuo metu, kai ieškovės pateikė šią informaciją, jos su *Arcelor España* tebesudarė vieną įmonę.

165 Toliau reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į konkrečias nagrinėjamo atvejo aplinkybes, ir, nepaisant išdėstytų argumentų, Komisija turėjo leisti ieškovėms pasinaudoti prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, kurį pateikė *Arcelor España*.

166 Šiuo klausimu darytina išvada, kad, pirma, aktyvus ieškovių bendradarbiavimas su Komisija per procedūrą, per kurią buvo priimtas ginčijamas sprendimas, apsiriboja informacija, kurią jos pačios pateikė Komisijai savo 2002 m. spalio 25 d. prašyme atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, dėl ko Komisija sumažino baudos dydį 5 %.

167 Tiesa, ieškovės nurodo, kad *Emesa* užrašus, kuriuos *Arcelor España* pateikė kartu su 2007 m. birželio 28 d. prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, perdavė jos, nes faktinių aplinkybių metu juos darė buvęs *Emesa* darbuotojas, ir kad jos padarė didelę įtaką pažeidimo trukmei ir sunkumui.

168 Tačiau reikia pažymėti, kad šių užrašų kilmė ir jų neginčijama papildomoji vertė neįrodo aktyvaus ieškovių bendradarbiavimo su Komisija. Atvirkščiai, iš bylos medžiagos matyti, o ieškovės ir neginčija, kad *Emesa* užrašus, kuriuos Komisijai pateikė *Arcelor España*, turėjo pastaroji, o ne ieškovės; be to, nustatyta, kad ieškovės nežinojo apie *Arcelor España* pateiktą prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, kurį pagal taikomas taisykles *Arcelor España* laikė konfidencialiu.

169 Antra, dėl Komisijos, kuri, kitaip, nei teigia, laiku ir konkrečiai neinformavo *Arcelor España* apie aplinkybę, kad jos prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti negali būti taikomas taip pat *Emesa* ir *Galycas*, elgesio vis dėlto neatsiranda ieškovių teisė pasinaudoti *Arcelor Espana* prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti.

170 Aišku, atsižvelgdama į gero administravimo principą *ArcelorMittal España* galėtų kaltinti Komisiją dėl aplinkybės, kad į 2007 m. birželio 28 d. *Arcelor España* prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti buvo atsakyta tik 2008 m. rugsėjo 19 d., nors prašymas jį taikyti taip pat *Emesa* ir *Galycas* nebuvo aiškiai atmestas, tačiau tai neturi įtakos ieškovių galimybei pasinaudoti prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, prie kurio jos aktyviai neprisidėjo.

171 Dėl visų šių priežasčių darytina išvada, kad Komisija nepažeidė nei gero administravimo principo ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, nei vienodo požiūrio principo, nei teisingumo, kai neleido pasinaudoti atitinkamos teisės neturinčioms *Emesa* ir *Galycas Arcelor España* pateiktu prašymu atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, todėl nesumažino jų baudos taip, kaip sumažino *ArcelorMittal España* baudą.

172 Todėl reikia atmesti visą antrąjį ieškinio pagrindą.

(Praleista)

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

188 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

189 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, o Komisija ir Taryba prašė priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, jos turi padengti savo ir Komisijos bei Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

190 Procedūros reglamento 139 straipsnio a punkte numatyta, kad kai dėl šalies Bendrasis Teismas patyrė išlaidų, kurių buvo galima išvengti, pavyzdžiui, tuo atveju, kai ieškiniu akivaizdžiai piktnaudžiaujama, jis gali įpareigoti tą šalį jas padengti.

191 Primintina, kad nagrinėjamu atveju 2014 m. gegužės 16 d. nutartimi Bendrasis Teismas nurodė Komisijai pateikti konfidencialią dokumentų, su kuriais buvo susijusios 2013 m. gruodžio 17 d. proceso organizavimo priemonės ir kurių ši dar nebuvo jam perdavusi, versiją.

192 2014 m. gegužės 23 d. Komisija pateikė Bendrajam Teismui nekonfidencialią šių dokumentų versiją.

193 2014 m. birželio 12 d. nutartimi Bendrasis Teismas nurodė Komisijai pateikti konfidencialią minėtų dokumentų versiją.

194 Komisija šį prašymą įvykdė 2014 m. birželio 16 d.

195 Todėl atsižvelgiant į nemenką išlaidų, kurių Bendrasis Teismas turėjo patirti ir kurių buvo galima išvengti, dydį reikia priteisti iš Komisijos atlyginti Bendrajam Teismui dalį (1 500 eurų) šių išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

**1. Atmesti ieškinį.**

**2. *Emesa-Trefilería, SA* ir *Industrias Galycas, SA* padengia savo, taip pat Europos Komisijos ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

**3. Remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 139 straipsnio a punktu, priteisti iš Komisijos sumokėti Bendrajam Teismui 1 500 eurų atlyginti dalį išlaidų, kurias turėjo patirti šis teismas.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2015 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.